

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Hogere voorziening ingesteld op 10 november 2020 door Anne-Marie Klose tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 9 september 2020 in zaak T-81/20, Anne-Marie Klose/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

(Zaak C-600/20 P)

(2021/C 98/02)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Anne-Marie Klose (vertegenwoordiger: I. Seher, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Bij beschikking van 11 februari 2021 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) beslist dat de hogere voorziening niet wordt toegelaten en dat rekwirante haar eigen kosten zal dragen.

Hogere voorziening ingesteld op 23 november 2020 door PV tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 30 januari 2020 in de gevoegde zaken T-786/16 en T-224/18, PV / Commissie

(Zaak C-640/20 P)

(2021/C 98/03)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: PV (vertegenwoordiger: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van 30 januari 2020 in de gevoegde zaken T-786/16 en T-224/18 vernietigen;
- de onderhavige zaak en de gevoegde zaken T-786/16 en T-224/18 afdoen overeenkomstig artikel 170 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie;
- verweerster te verwijzen in de kosten van zaak C-111/20 P en in alle andere proceskosten in de zaken T-786/16, T-224/18, T-224/18 R1 en T-224/18 R2.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Het eerste middel heeft betrekking op onjuiste uitlegging van de artikelen 72 en 270 VWEU, en van artikel 23 van het Statuut van de ambtenaren, alsmede op de opvatting van het Gerecht dat het Statuut de exclusieve rechtsbron is voor de beslechting van gedingen tussen de personeelsleden en hun instelling;
2. Het tweede middel is ontleend aan schending van artikel 4 VEU, artikel 41 van het Handvest en artikel 11 bis van het Statuut;
3. Het derde middel is gebaseerd op schending van het algemeen rechtsbeginsel “fraus omnia corrumpit” en van artikel 36 van het Statuut van het Hof;
4. Het vierde middel houdt verband met de artikelen 1, 3, 4, 31 en 41 van het Handvest en met artikel 1 sexies en artikel 12 bis van het Statuut;
5. Het vijfde middel heeft betrekking op het gebruik van “valse intellectuelen”, op een onjuiste uitlegging van artikel 59, lid 1, derde en vijfde alinea, van het Statuut en op schending van intern besluit 92 2004 van de Commissie van 6 juli 2014;
6. Het zesde middel houdt verband met bedrieglijk opzet bij de toepassing van het beginsel van niet-nakoming in synallagmatische verhoudingen;
7. Het zevende middel is ontleend aan schending van artikel 41 van het Handvest en artikel 25 van het Statuut alsmede aan frauduleus misbruik van 21 593,64 EUR aan achterstallige bezoldiging door het PMO;
8. Het achtste middel heeft betrekking op een door weglating onjuiste weergave van de gevolgen van de nietigverklaring van de eerste tuchtprocedure CMS 13/087;
9. Het negende middel betreft schending van artikel 15 van het Handvest;
10. Het tiende middel, dat subsidiair wordt aangevoerd, is ontleend aan schending van het verbod om “ultra petita” te gaan.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Veszprémi Törvényszék (Hongarije) op 30 november 2020 — ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zaak C-643/20)

(2021/C 98/04)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Veszprémi Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft.

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 90, leden 1 en 2, van richtlijn 2006/112/EG⁽¹⁾ van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: “btw-richtlijn”), gelet in het bijzonder op het arrest van het Hof in de zaak Enzo Di Maura (zaak C-246/16⁽²⁾) en de beschikking van het Hof in de zaak Porr Építési Kft. (zaak C-292/19⁽³⁾), alsook de Unierechtelijke beginselen van doeltreffendheid en gelijkwaardigheid aldus worden uitgelegd dat de lidstaten in geval van terugvordering van de btw over definitief oninbare vorderingen geen eerder tijdstip als aanvangstijdstip van de verjaring kunnen vaststellen dan het tijdstip waarop de vordering die aan de terug te vorderen btw ten grondslag ligt oninbaar is geworden?